

med Lovens Bestemmelser. Flertallet gaar jo ind paa, at det skal tillades Enhver, hvad Dato han vil, at sætte Stempel paa et Dokument, og paa den anden Side skal han være forpligtet til at bevise, at han ikke har faaet det for saa og saa lang Tid siden. Det forekommer mig, at Intet stærkere kan tale imod denne Lovs Anvendelse, end naar man griber til et saadant Middel som dette. Naar den ærede Finantsminister talte om finantsiel Nødvendighed, da tror jeg ikke, man behøver at pege paa Andet end Tallene for at være fuldkommen færdig med denne finantsielle Nødvendighed. Indtægten er i det Høieste regnet til 20,000 Rd., og et æret Medlem har ment, at det i Virkeligheden neppe vilde blive en Fjerdedel deraf, og det er vistnok ogsaa rigtigt. Foruden alle de andre Midler til at omgaa Loven, saa er det vistnok rigtigt, at man blot behøver at lade Papirerne blive liggende i Udlandet, og naar der er sagt, at Pengemændene nok vilde have deres Papirer liggende hjemme i deres egen Kasse, saa er der jo før gjort opmærksom paa, hvad der ogsaa er bekjendt, at der er et Sted, hvor Papirerne ligge bedre end i Folks egen Stusse, nemlig i Bankerne, og de udenlandske Banker ere virkelig ikke mindre solide end de danske. Det er tilfældigvis mig bekjendt, at endog meget betydelige Summer i udenlandske Papirer her hjemme fra stadig blive deponerede i Udlandet, og det er en Selvfølge, at en saadan Deposition vil tiltage i en overordentlig høj Grad, naar en saadan Lov som denne gaar igjennem, og ærede Medlemmer ville vistnok ogsaa give mig Ret i, at Folk i Malmø Bank og andre Banker her tæt ved kunne finde en god lille Forretning ved at lægge særlig an paa Deposition af den Slags Papirer. Man skal nok finde Måader til at omgaa Loven, og forsaavidt vil den vistnok være mindre skadelig, end den egentlig efter sin Natur vilde være, men det er tillige ganske vist, at det desuagtet er uhensigtsmæssigt at vedtage den. Naar den ærede Finantsminister talte om finantsiel Nødvendighed, saa

kan jeg ikke undlade at henlede Thingets Opmærksomhed paa nogle Linier i Finantsudvalgets Betænkning. De Herrer ville finde, at naar vi spørge, om der er en virkelig Fremgang eller Tilbagegang, saa have vi selv med den strengeste Maalestok, som vi her i Almindelighed pleie at anlægge — og jeg tror, Ingen har benyttet en strengere Maalestok end jeg, hvor vi før have talt om den Slags Ting — et ikke ubetydeligt Overflud, selv om vi ikke faae nogen Indkomstsskat iaar. Desuagtet vilde de Herrer se, at Flertallet af Finantsudvalget vil gaa til at votere en Indkomstsskat, og dertil hører jeg, men jeg kan allerede her sige, hvad jeg formodentlig vilde være kommen til at udtale, naar Indtægtsfiden af Finantsloven kommer for, at den eneste Forudsætning, hvorunder jeg vil gaa til at bevillige en Indkomstsskat, er, at vi faae disse finantsielle Lettelser, som vi saa længe Aar for Aar have fordret, og som virkelig i mine Dine høre til de mest paa-trængende Reformers af alle dem, der ligge for i hele Landet. Jeg tror altsaa virkelig ikke, at finantsielle Betragtninger kunne gjøres gjældende for denne Lov, de kunne allerede ikke gjøres gjældende efter det ubetydelige Omfang, som de Summer have, der her ere bragte i Forslag, især naar man ser hen til, hvorledes disse Summer nødvendigvis ville smutte bort igjennem Fingrene, men allermindst naar man ser paa hele Aarets Balance. Jeg takker det ærede Flertal, fordi det dog har gjort Noget ved denne Lov, idet det har anbefalet at ødelægge det Halve af den, nemlig den forøgede Skat paa Børs; jeg haaber, at det ialtsald under den videre Forhandling skal lykkes ogsaa at tilintetgjøre den anden Halvdel af denne skadelige og fordærvelige Lov.

H. M. Pedersen: Det er umægtelig en god Del lettere at paavise de svage Sider ved en Skattelov, end at fremkomme med en anden Skattelov, der skal bringe de nødvendige Indtægter tilveie, og som ingen svage Sider har. Den ærede sidste Tale henviste til Indkomst-